

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/175/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2522010234
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2522010234.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 07.08.2023, č. k. PN-24T/14/2022-215, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.06.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 07.08.2023, č. k. PN-24T/14/2022-215 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že dňa 18.03.2022 v čase asi o 11:50 hod. po ceste č. 11/502 smerom od obce Dolný Lopašov na mesto Vrbové viedol osobné motorové vozidlo zn. Honda Accord s ev. č. C. XXXXX, hoci vedel, že bezprostredne predtým požil alkoholické nápoje, pričom v kilometri 73.10 neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, stavu a povahe vozovky, plne sa nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, následne s vozidlom vyšiel mimo cestu do pravej strany, kde prednou časťou vozidla narazil do oceľového zábradlia premostenia miestneho potoka a následne ostal stáť mimo cestu, kde bol po príchode hliadky Okresného dopravného inšpektorátu PZ Trnava podrobený dychovej skúške na zistenie množstva alkoholu v dychu s prístrojom Dräger Alcotest 7510 plus, sériové č. ARMF-0415, pričom mu v čase o 12:24 hod. bola nameraná pozitívna hodnota s výsledkom 1,45 mg/l (čo je v prepočte 3,02 promile), a pri opakovanej dychovej skúške mu bola v čase o 12:43 hod. nameraná hodnota s výsledkom 1,32 mg/l (čo je v prepočte 2,75 promile), v dôsledku dopravnej nehody utrpel maloletý D. E., nar. XX.XX.XXXX, sediac v detskej sedačke na zadnom sedadle vozidla, pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre, s krvným výronom pravej strany tváre a dutiny ústnej s dobou liečenia dva týždne, počas ktorej bol sťažený obvyklý spôsob jeho života, pričom toto obmedzenie sa týkalo fyzickej aktivity, manuálnej práce a činnosti, príjmu a mechanického spracovania potravy v dutine ústnej, čiastočne tiež psychickej aktivity, pričom pri dopravnej nehode obžalovaný A. B. poškodil oceľové zábradlie premostenia, čím spôsobil Správe a údržbe ciest Trnavského samosprávneho kraja škodu vo výške 1.514,69 eur, teda vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a z nedbanlivosti spôsobil inému ublíženie na zdraví, čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za to mu súd podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienene odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určil obžalovanému skúšobnú dobu

vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil i trest prepadnutia vecí – osobného motorového vozidla Honda Accord, EVČ: C. XXXXX, VIN: F., čiernej metalízy, s osvedčením o evidencii vozidla časť I č. G. a s 1 ks kľúča od vozidla. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva Slovenská republika.

2. Proti tomuto rozsudku podal prokurátor na hlavnom pojednávaní, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie, čo do výroku o treste v časti uloženého trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na skúšobnú dobu. Obžalovaný odvolanie nepodal.

3. Podané odvolanie odôvodnil prokurátor podaním zo dňa 20.10.2023, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):

3.1. S napadnutým rozsudkom vo výroku o treste nestotožňuje, nakoľko vzhľadom na okolnosti trestného činu, na jeho následky v podobe ujmy na zdraví, sa javí ako nedostatočne prísny, a súd mal obžalovanému uložiť primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody s jeho zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Poukazuje pritom na účel trestu.

3.2. V predmetnej trestnej veci nie je možné trest uložený prvostupňovým súdom považovať za dostatočný pre nápravu spoločnosti ako aj pre ochranu spoločnosti. Z medicínskeho hľadiska, ktoré je akceptované súdnou praxou, schopnosť vodiča bezpečne viesť motorové vozidlo je nepriaznivo ovplyvnená, ak hladina alkoholu v krvi dosiahne 0,4762 mg/l etanolu vo vzduchu, čo je hladina alkoholu v krvi 1,00g/kg, teda 1 promile. V takomto stave podľa lekárskej vedy žiadny, teda ani nadpriemerne disponovaný vodič motorového vozidla, nie je schopný bezpečne viesť motorové vozidlo.

3.3. K samotnému skutku je potrebné poukázať na hodnotu alkoholu, ktorá bola obžalovanému nameraná po tom, ako sa bezprostredne po dopravnej nehode podrobil dychovej skúške. V čase o 12:24 hodine mu bola nameraná pozitívna hodnota s výsledkom 1,45 mg/l vo vydychovanom vzduchu, čo predstavuje až 3,02 promile alkoholu v krvi a pri opakovanej skúške v čase o 12:43 hodine mu bola nameraná hodnota 1,32 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu, čo predstavuje v prepočte 2,75 promile alkoholu v krvi.

3.4. Zo všeobecnej znaleckej praxe vo veci toxikologického ovplyvnenia osôb alkoholom (napr. Ústavu súdneho lekárstva a medicínskych expertíz Martin) vyplýva, že koncentrácie alkoholu v krvi vo výške 2,01 až 2,99 g/kg (t.j. promile) spadajú podľa pomocného všeobecného schematickeho rozdelenia do rozhrania označovaného ako ťažký stupeň opitosti. V takomto stupni alkoholického ovplyvnenia je už výrazné spomalenie telesných výkonov na mozgové podnety s významne predĺženou reakčnou dobou s oneskorením reflexov na vonkajšie vizuálne aj akustické podnety, ako aj s nesprávnymi reakciami na vonkajšie podnety, či na eventuálne hroziace nebezpečenstvo. Pri takejto koncentrácii alkoholu v krvi dochádza už k závažnej poruche psychických, senzitivných a motorických zložiek riadenia organizmu. V oblasti psychickej sa porucha prejavuje úplnou tupeťou, stratou miestnej a časovej orientácie, významným predĺžením reakčných časov, býva veľmi spomalená až utlmená výbava predstáv, postupne nastáva porucha vykonávania akýchkoľvek koordinovaných pohybov, predmety padajú z rúk. V oblasti senzorickej je značne znížená až vymiznutá pozornosť, reakcie na vonkajšie podnety sú výrazne spomalené, nastáva neuvedomovanie si nebezpečenstva, obranné reakcie sú utlmené, zrakové schopnosti sú vážne narušené, nastáva porucha konvergencie očných gúľ, predmety sú videné nezaostrene, obrysovo, adaptácia zraku na svetlo aj tmu je vážne porušená, odhad vzdialeností je narušený, závažne je porušené vnímanie sluchových podnetov, bývajú významne znížené reakcie na vonkajšie vizuálne a akustické podnety, môže byť prítomná až chorobná spavosť, býva dezorientácia miestna a situačná, prejavujúca sa neskôr výpadkami pamäte, tzv. „oknami“. V motorickej sfére sa vyskytuje tremor (triaska) rúk, sú výrazne vyznačené poruchy chôdze, či akýchkoľvek iných pohybov, nastávajú nepredvídateľné pády, náhle zakopnutia, vybočenia až neschopnosť chôdze so stratou rovnováhy aj na rovine, môže byť prítomná neschopnosť samostatnej chôdze, svojvoľné pomočenie, prípadne defekácia (únik stolice). Alkoholizovaný jedinec nie je schopný ťažších koordinovaných pohybov, padá často na zemský povrch a následne môže upadnúť do spánku. Koncentrácia alkoholu vo výške 3,00 - 3,99 promile sa považuje za vážnu otravu alkoholom, pričom sa prejavuje ťažkou poruchou vedomia (stupor), blúznením, nereagovaním na podnety.

3.5. Na základe zistenej koncentrácie alkoholu v krvi obžalovaného možno konštatovať, že alkohol sa veľmi významne negatívnym spôsobom podieľal na ovplyvnení jeho konania a správania sa v čase vedenia osobného motorového vozidla.

3.6. Zo záverov znaleckého posudku MUDr. Ľubice Ondrisovej, znalkyne z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, číslo 36/2022 zo dňa 15.08.2022, vyplýva, že obžalovaný alkohol užíva pravidelne, preferuje pivo a destiláty, obvinený trpí poruchou psychiky a správania zapríčinenou užívaním alkoholu -škodlivé užívanie alkoholu.

3.7. Obžalovaný sa napriek požitiu alkoholu nezdržal šoférovania, preventívne nechránil nielen seba, ale ani maloletého vnuka svojej priateľky a namiesto toho, aby sa priznal svojej priateľke, ktorá ho telefonicky kontaktovala za tým účelom, aby mu pripomenula, že má jej maloletého vnuka odviezť na vopred plánované lekárske ošetrovanie, rozhodol sa, že maloletého odvezie svojim osobným motorovým vozidlom, pričom nejazdil maximálne opatrne, ale svojou rýchlosťou a spôsobom jazdy spôsobil kolíziu svojho auta, pri ktorej maloletý poškodený utrpel poranenia, ktoré ho zásadným spôsobom obmedzili na dovtedajšom spôsobe jeho života v trvaní dva týždne.

3.8. Je teda bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný viedol osobné motorové vozidlo v stave ťažkej opitosti až vážnej otravy alkoholom. Ide o stav, kedy sa vyskytuje nebezpečná dezorientácia o mieste, pohybe a celkovej situácii na vozovke, pričom človek môže vidieť dvojmo, teda ide o taký stav, ktorý znemožňuje vodičovi viesť bezpečne motorové vozidlo. V takomto stave obžalovaný viedol osobné motorové vozidlo, v ktorom sa okrem neho nachádzalo aj maloleté sedemročné dieťa, obžalovaný nedokázal v ťažkej opitosti prispôbiť rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, s vozidlom vyšiel mimo cestu do pravej strany, kde prednou časťou vozidla narazil do oceľového zábradlia premostenia miestneho potoka v dôsledku čoho spôsobil ublíženie na zdraví maloletému vnukovi svojej priateľky.

3.9. V danom prípade obžalovaný svojim konaním narušil záujem spoločnosti spočívajúci v ochrane ľudského zdravia tým, že ako vodič motorového vozidla toto viedol pod vplyvom alkoholu a takto svojím konaním spôsobil maloletému D.E. ujmu na zdraví.

3.10. V súvislosti s nedávnymi veľmi tragickými následkami dopravnej nehody zo dňa 03.10.2022 na Zochovej ulici v Bratislave a následne tragické dopravné nehody spáchané pod vplyvom alkoholu nasvedčujú, že je potrebné naplniť okrem individuálnej prevencie aj generálnu prevenciu trestnej sankcie, keď práve alkohol za volantom je častým dôvodom tragických dopravných nehôd. Práve z týchto dôvodov má za to, že nepodmienečný trest odňatia slobody by mohol mať a zaiste aj mal vyššiu výchovnú a preventívnu funkciu, ako hoci aj dlhší podmienečný trest odňatia slobody. Takýto trest by zároveň vedel vhodnejším spôsobom odradiť ostatných od páchania trestných činov, t.j. by bol účinnejšou generálnou prevenciou pred páchaním trestnej činnosti, nakoľko by priniesol okamžitú a prísnu reakciu zo strany štátu.

3.11. Navrhuje, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a súčasne, aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol rozsudkom.

4. K odvolanie prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu osobitným písomným podaním zo dňa 10.11.2023, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):

4.1. S dôvodmi odvolania nie je možné súhlasiť. V prvom rade považuje za nutné uviesť, že rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza zo skutkového stavu, ktorý s ohľadom na dôkladné dokazovanie bol zistený bez pochybností. Súdne rozhodnutie vo vzťahu k výroku o treste je riadne, ale najmä logicky, odôvodnené.

4.2. Nie je možné pri rozhodovaní o výroku o treste prikladať vyššiu váhu generálnej, než individuálnej prevencii. Navyše má za to, že nie je možné sa odvolávať iba na pokyn Generálnej prokuratúry SR, ktorý bol vydaný v súvislosti s udalosťou na Zochovej ulici v BA dňa 03.10.2022, nakoľko spáchal skutok dňa 18.03.2022. Okrem toho má za to, že dôraz na generálnu prevenciu treba klásť najmä v medializovaných a verejnosti známych prípadoch, ako je to napríklad v konaní o skutku zo dňa 03.10.2022.

4.3. Ani samotné ustanovenie § 34 Trestného zákona žiadnym spôsobom nerozlišuje kvalitatívne medzi jednotlivými okolnosťami, na ktoré má súd prihliadnuť pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Vie, že spravil obrovskú chybu, zopakoval to v prípravnom konaní a tiež na hlavnom pojednávaní. Svoje konanie nevie žiadnym spôsobom odčiniť. Zastáva však názor, že súd by mal vziať do úvahy to, že celý život viedol riadny život. Za 36 rokov vedenia motorových vozidiel (vrátane hasičských vozidiel) nemal žiadnu dopravnú nehodu, ani pokutu alebo inú sankciu za závažný priestupok. Bol celý život riadne zamestnaný a od bývalého zamestnávateľa má prísľub, že akonáhle bude mať vodičský preukaz, môže okamžite nastúpiť späť na pozíciu hasiča špecialistu na letisku v Trenčíne (ohľadom tejto skutočnosti mu sám aktívne pravidelne volá, lebo mu chýbajú ľudia).

4.4. Poukazuje na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Trnave, najmä na rozsudok pod sp.zn.: 6To/32/2023 zo dňa 04.05.2023.

4.5. Uvedomujúc si vážnosť skutku, ktorého sa dopustil, má za to, že prvostupňovým súdom uložený trest odňatia slobody s podmienečným odkladom výkonu v spojení s ostatnými trestami a povinnosťami,

sú rozhodnutím súdu v súlade so zákonom a súdnou praxou. Preto nesúhlasí s tým, že po 20 mesiacoch od spáchania skutku je nevyhnutne, aby súd vo veci rozhodol nepodmienečným trestom odňatia slobody, hoci by to mal byť iba 1 mesiac.

4.6. Navrhuje odvolaciu súdu odvolanie okresnej prokuratúry zamietnuť podľa ustanovenia § 319 Trestného poriadku, pretože nie je dôvodné.

5. Na rozhodnutie o odvolaní prokurátora nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti prokurátora, obhajcu, obžalovaného a poškodenej A. E.. Verejné zasadnutie sa vykonalo v neprítomnosti poškodených Správy a údržby ciest Trnavského samosprávneho kraja a Union zdravotnej poisťovne, ktorí sa nedostavili napriek riadne vykázanému doručeniu upovedomenia o termíne verejného zasadnutia.

6. V rámci konečných návrhov sa prokurátor pridržal písomne podaného odvolania vrátane jeho odôvodnenia. Argumentoval, že v čase ťažkého stupňa opitosti s dieťaťom na zadnom sedadle v čase obeda spôsobil dopravnú nehodu, a preto navrhol modifikáciu výroku o treste tak, že obžalovanému bude uložený krátky nepodmienečný trest. Rovnako obhajca v plnom rozsahu odkázal na písomné vyjadrenie k odvolaniu prokuratúry. Nad jeho rámec poukázal na to, že tresty boli ukladané v súlade so zásadami ukladania trestov, samotné trestné konanie prebieha 27 mesiacov i samotný trest splnili účel trestného konania už v súčasnosti. Navrhol zamietnuť odvolanie prokuratúry. Obžalovaný sa ospravedlnil, po 36 rokoch urobil veľkú chybu a sadol si za volant pod vplyvom alkoholu. Vyjadril ľútosť nad svojim konaním, mrzelo ho, že si malý zranil líčko. Vzhľadom k tomu, že nemá vodičský preukaz, je nezamestnaný, čaká ho zákrok na srdci kvôli čomu nemôže robiť nočné smeny. Uviedol, že by si chcel urobiť skúšky na vodičský preukaz a zamestnať sa, pretože v Trenčíne má zabezpečenú prácu.

7. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

8. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

9. Odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie prokurátora čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa) meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

10. Výrok o treste prvostupňový súd odôvodnil tým, že u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti. Obžalovaný sa ku skutku priznal, svoje konanie oľutoval a pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, nakoľko nemá záznam v registri trestov, a v čase pred spáchaním trestného činu ani v registri priestupkov. Má síce záznam o priestupku v evidenčnej karte vodiča, avšak záznam je staršieho dátumu (2011), pričom s prihliadnutím na charakter a výšku sankcie (pokuta vo výške 20 eur), dospel k záveru, že ide o ojedinelé priestupkové previnenie menej závažného charakteru, preto súd na tento jediný priestupok neprihliadal. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona, čo viedlo v súlade s ustanovením § 38 ods. 3 Trestného zákona k modifikácii trestnej sadzby znížením hornej hranice o jednu tretinu. Obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 10

(desať) mesiacov, teda v hornej polovici upravenej trestnej sadzby, pričom výkon trestu mu podmienične odložil na skúšobnú dobu, keďže trest odňatia slobody neprevyšoval dva roky a vzhľadom na osobu obžalovaného a na okolnosti prípadu bol toho názoru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Prvostupňový súd sa nestotožnil s návrhom prokurátora na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, nakoľko takýto druh trestu sa súdu nejavil ako účinný s prihliadnutím na celkový postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti (úprimne oľutoval, poškodeným nahradil škodu v priebehu konania). Zároveň prihliadol aj na skutočnosť, že aktuálne žije so zákonnou zástupkyňou poškodeného vo fungujúcej domácnosti a pomáha jej so starostlivosťou o maloletého. Obžalovanému určil skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním, v ktorej má obžalovaný preukázať, že povedie riadny život a nebude sa dopúšťať žiadneho protiprávneho konania. V rámci probačného dohľadu mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, a to s prihliadnutím na okolnosti trestného činu, ktorý obžalovaný spáchal a ktoré konanie významne porušilo pravidlá bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, pričom muselo zasiahnuť aj do osobných vzťahov s družkou a starostlivosťou o maloletého. Súčasne obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov. Pri ukladaní trestu zákazu činnosti zohľadnil osobné pomery obžalovaného v čase ukladaní trestu, ale aj okolnosti daného prípadu, keď obžalovaný viedol motorové vozidlo s množstvom nameranej hodnoty 1,32 mg/l alkoholu v dychu (cca 2,75 promile), ublížiac na zdraví maloletej osobe a ohrozujúc tým ďalších účastníkov cestnej premávky. Uložil aj trest prepadnutia vecí - osobného motorového vozidla Honda Accord, EVČ: C. XXXXX, VIN: F., čiernej metalízy, s osvedčením o evidencii vozidla časť I č. G. a s 1 ks kľúča od vozidla, nakoľko išlo o veci, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu, ku ktorému sa obžalovaný priznal a tieto veci patrili obžalovanému. Vlastníkom prepadnutých vecí sa stane Slovenská republika.

11. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky relevantné dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Zároveň trest uložený obžalovanému považuje za primeraný a zákonný. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, toto zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku. Na skonštatovanie správnosti záverov prvostupňového súdu odvolací súd uvádza nasledovné:

12. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

13. Prvostupňový súd u obžalovaného správne vzhliadol dve poľahčujúce okolnosti, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona) a že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona), pričom správne vyhodnotil neexistenciu príťažujúcej okolnosti. Prvostupňový súd taktiež správne prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj na okolnosti na strane páchatel'a a vyhodnotil, že trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov s podmieničným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom na skúšobnú dobu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov v rámci trvania ktorej uložil i povinnosť podrobiť sa psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, súčasné uloženie trestu zákazu činnosti vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov a trest prepadnutia vecí (osobného motorového vozidla, spolu s osvedčením a kľúčom) je pre obžalovaného trestom zákonným a primeraným, a ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

14. K námietkam prokurátora o možnej neúčelnosti trestu odňatia slobody s podmieničným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona v tomto prípade odvolací súd udáva, že pri svojom rozhodovaní musel

zohľadniť, že zákonodarca za spáchanie predmetného trestného činu stanovil sadzbu trestu odňatia slobody do 2 rokov, pričom množstvo alkoholu v dychu obžalovaného zákonodarca nezohľadnil ako kvalifikačný znak, či kritérium, ktoré by vylučovalo uloženie alternatívnych druhov trestov a ani možnosť jeho podmieneného odkladu. Jedná sa tak, z hľadiska stanovenej trestnej sadzby, o prečin, za ktorý z hľadiska generálnej prevencie zákonodarca považoval za postačujúce stanoviť hornú hranicu trestnej sadzby na 2 rok, čím umožnil za jej spáchanie aj uloženie alternatívnych trestov aj podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody (s výnimkou ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona). Nie je úlohou súdu posudzovať správnosť zákonnej úpravy, pretože mu táto úloha, ako osobe interpretujúcej a aplikujúcej právo, neprináleží. Z rovnakého dôvodu nie je namieste, aby súd zákonnú úpravu možností ukladania rôznych druhov trestov zužoval tým, že z hľadiska splnenia generálnej prevencie automaticky vylúči možnosť uloženia iných druhov tzv. alternatívnych trestov, či možnosť podmieneného odkladu trestu odňatia slobody, hoci sú splnené zákonné podmienky na ich aplikáciu. Týmto spôsobom by v prípade konkrétneho páchatel'a výrazne prevažoval prvok generálnej prevencie nad individuálnou prevenciou, čo v právnom štáte nie je želaný stav. Zároveň platí, že z hľadiska primeranosti trestu je potrebné uložiť trest v súlade so zákonnou úpravou, avšak zároveň taký druh trestu a v takej výmere, ktorý je nevyhnutný na splnenie účelu trestu, inak by uložený trest atribút primeranosti nespĺňal. Z pohľadu odvolacieho súdu sa nemožno teda stotožniť s názorom prokuratúry, že obžalovaného ako prvopáchatel'a poruchového prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 Tr. zák., u ktorého osoby bola dychovou skúškou zistená ťažká opitnosť a ktorý zároveň týmto protiprávnym činom spôsobil ublíženie na zdraví, nie je účelné a možné potrestať podmieneným odkladom trestu odňatia slobody s probačným dohľadom za splnenia zákonných podmienok.

15. Odvolací súd dodáva, že okrem prokurátorom prizvukovaným stupňom opitosti a spôsobeným ublížením na zdraví je pri rozhodovaní o treste potrebné zohľadniť i samotnú osobu obžalovaného, jeho postoj k stíhanej trestnej činnosti a možnosti jeho nápravy.

16. V tomto prípade sa v osobe obžalovaného jedná o osobu, ktorá doposiaľ nebola súdne trestaná, v evidenčnej karte vodiča má zaznamenaný 1 priestupok na úseku cestnej premávky staršieho dáta, konkrétne zo dňa 13.08.2011 pre nedodržanie povinností vodiča, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 20,- eur. Do rozporu s normami trestného práva sa dostal vôbec po prvýkrát, pričom na hlavnom pojednávaní priznal spáchanie skutku a svoje konanie úprimne oľutoval. Pokiaľ ide o priestupok na úseku cestnej premávky, z pohľadu uloženej sankcie sa teda dopustil priestupku s menšou závažnosťou. Po zohľadnení aktuálne stíhaného trestného činu na úseku cestnej premávky, je zrejmé, že nejde o nedisciplinovaného vodiča, ktorý by svojim nezodpovedným správaním v cestnej premávke sústavne či opakovane ohrozoval ostatných účastníkov cestnej premávky.

17. Samotný priestupkový postih obžalovaného pred trinástich rokov, ani množstvo nameraného alkoholu v dychu, či spôsobenie ujmy na zdraví aj podľa názoru odvolacieho súdu neodôvodňujú ukládanie nepodmieneného trestu odňatia slobody, keď z evidenčnej karty obžalovaného nevyplýva, že by sa jednalo o nedisciplinovaného vodiča sústavne ohrozujúceho ostatných účastníkov cestnej premávky, práve naopak jednalo o ojedinelý exces z inak riadneho života obžalovaného. Zároveň je nevyhnutné zohľadniť postoj obžalovaného k spáchanému trestnému činu, ku ktorému sa priznal a úprimne ho oľutoval, čím si uvedomil nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania, čo možno považovať za prvotný krok vedúci k jeho požadovanej náprave. Pokiaľ prokuratúra poukazuje na závery znaleckého skúmania u obžalovaného, tak je potrebné pripomenúť i to, že u obžalovaného bola zistená prítomnosť škodlivého užívania alkoholu, avšak nejedná sa o závislosť na alkohole, dokonca bol znalkyňou poučený o potrebe obmedziť konzum alkoholu a rátať s rizikom možného prechodu do závislosti. O snahe obžalovaného po náprave svedčí výpoveď A. E. (zákonná zástupkyňa maloletého poškodeného a súčasne priateľka obžalovaného), ktorá uviedla, že po spáchaní skutku obžalovaný abstinuje od alkoholu, vstúpil si do svedomia. Navyše s maloletým poškodeným sa majú radi, tento nemá žiadne trvalé následky a bol to skrat zo strany obžalovaného. V prospech obžalovaného je potrebné vyhodnotiť i tú skutočnosť, že dobrovoľne, t. j. na základe vlastnej iniciatívy nahradil spôsobenú škodu vo výške 1504,04 eur poškodenej Slovenskej správe ciest a uhradil maloletému poškodenému komerčné poistenie vo výške 1120 eur a 602,62 eur poškodenej Union zdravotnej poisťovni. Preto ani z pohľadu odvolacieho súdu nie je možné prisvedčiť odvolacím námietkam prokurátora, prostredníctvom ktorých vykresľuje osobu obžalovaného ako osobu, k náprave ktorej dôjde len uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody. Prvostupňový súd správnym spôsobom zohľadnil okolnosti namietané prokurátorom pri ukladaní trestu, keď u obžalovaného vylúčil uloženie alternatívnych trestov a ukladal trest odňatia slobody, avšak nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by bránili, aby bol obžalovanému trest odňatia slobody podmienené odložený s probačným dohľadom nad jeho správaním a určením primeranej skúšobnej doby. Zároveň na prehĺbenie výchovného pôsobenia trestu

správne prvostupňový súd integroval, so súčasným uložením probačného dohľadu, aj resocializačnú aktivitu, a to príkaz podrobiť sa v skúšobnej dobe v psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, ktoré obžalovaného pripraví do budúcnosti, aby sa škodlivému vplyvu alkoholu vyvaroval a aby sa takáto situácia do budúcnosti už viackrát neopakovala. Zároveň obžalovanému z týchto dôvodov uložil aj trest zákazu činnosti vo výmere 36 mesiacov, kedy bude existovať ochrana ostatných osôb pred ním ako vodičom motorového vozidla (predstavuje najúčinnjší spôsob ochrany spoločnosti pred stíhaným druhom trestnej činnosti) a zároveň bude predstavovať zásah do bežného života obžalovaného, ktorý na neho môže pôsobiť tak, aby do budúcnosti viedol riadny život. Obžalovanému bol uložený i trest prepadnutia veci, konkrétne osobného motorového vozidla, osvedčenia k nemu a kľúču, pričom v konaní bolo riadne preukázané, že patria obžalovanému a osobné motorové vozidlo bolo použité na spáchanie trestného činu.

18. Keďže obžalovaný sa dopustil spáchania prečinu hoci za naplnenia kvalifikovanej skutkovej podstaty a nebolo na neho vplývajúce trestnoprávnou sankciou, nie je daný zákonný dôvod, ktorý by vylučoval dosiahnutie účelu trestu práve trestom uloženým prvostupňovým súdom. Namiesto najprísnejšieho druhu sankcie, môže postačiť pôsobiť na obžalovaného v podobe podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a skúšobnou dobou, pretože je vysoko pravdepodobné, že si nesprávnosť a nebezpečnosť svojho konania uvedomil a i napriek okolnostiam prípadu má reálny potenciál viesť do budúcnosti normálny život bez páchania trestnej činnosti. Jediná námietka prokurátora, ktorá nesmerovala voči výmere uloženého trestu odňatia slobody, ale spôsobu jeho výkonu, tak neobstojí, pretože u obžalovaného možno konštatovať, že vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, a na okolnosti prípadu, možno dôvodne predpokladať, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Správanie obžalovaného počas skúšobnej doby bude súdom sledované a v prípade, ak by nevedol riadny život, bude mu nariadený výkon uloženého trestu odňatia slobody. Spôsobenie ublíženia na zdraví, vzhľadom na mieru ovplyvnenia alkoholom, ktorá páchatel'ovi v rozhodnom čase väčšinou nie je známa, tak nepredstavuje bez ďalšieho dostatočný dôvod na nariadenie nepodmieneného trestu odňatia slobody.

19. Záverom odvolací súd dodáva, že uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v kombinácii s trestom prepadnutia veci a s uložením trestu odňatia slobody a určením probačného dohľadu so skúšobnou dobou a povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona, zamedzí páchatel'ovi v páchaní trestnej činnosti tým, že jednak mu je zakázané na určenú dobu vykonávanie činností, pri ktorej sa dopustil spáchania trestného činu, jednak tým, že bude obmedzený v pracovnom či osobnom živote tým, že má zakázané po určenú dobu viesť motorové vozidlá, tým, že mu bude odobratá vec prostredníctvom ktorej sa dopustil trestného činu a jednak je počas skúšobnej doby vystavený kontrole súdu v tom zmysle, že vybočenie z medzí riadneho života počas skúšobnej doby môže byť vyhodnotené ako porušenie podmienok podmieneného odsúdenia a nariadenie výkonu trestu. Zároveň nemožno opomenúť výchovný a odstrašujúci účinok samotného trestného konania.

20. Na základe uvedeného odvolací súd vyhodnotil odvolanie prokurátora ako nedôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Trestného poriadku na verejnom zasadnutí zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.